

Referat fra klubmøde den 14. marts 2019

Aftenens gæst var pressefotograf på Ekstra Bladet, Per Rasmussen.

Vi var i alt 18 deltagere, heraf to nye medlemmer begge gamle kendinge, i det både Ove og Poul tidligere har været medlem, sidste gæst var Tom Wilkki som besøgte klubben for første gang.

PH orienterede om fototuren til Aastrup Kirke i lørdags, hvor Arne havde arrangeret en fin tur og allieret sig med Lissi som er et omvandrede leksikon i lokalhistorie og ikke mindst kalkmalerier. Vi var 6 medlemmer og to ægtefæller, og fik en fantastisk beretning om kalkmalerierne og om Aastrup Kirke og historier fra omegnen.

Per Rasmussen:

Indledte med at fortælle, at i dag er vi jo fordi vi alle har mobiltelefoner, fotografer. Da han var helt lille tegnede han alt hvad han oplevede og det fortsatte helt op til 3. klasse, hvor det hele sluttede brat, da hans lærer bankede hånden ned i hans bord, og råbte at han skulle holde op med at tegne, og et skulle være lige nu! Per blev så forskrækket at han holdt helt op med at tegne og skildre naturen indtil han blev konfirmeret, her fik han et kamera af sine bedste forældre, og nu blev det pludselig meget nemmere at dokumentere, at han faktisk *havde* været kun 3 meter fra den fasan han tidligere havde tegnet og skulle overbevise beskuerne om at det var rigtigt.

I 40 år har Per været pressefotograf for de største i Skandinavien og i dag er han tilknyttet Ritzau/Scanpix.

Hver dag – året rundt – også når der er is på vandet, er han ude når nat bliver til dag i sin havkajak, og når der er is på vandet, trækker han den ud til der ikke er is mere, og så ror han ud, og har altid sit kamera med.

Så viste Per billeder fra sit daglige virke og fortalte at det var godt han ikke havde højdeskræk, fordi han fik en opgave med at fotografere Danmarks højst beliggende "lokum" på toppen af pylonerne på Store Bælts Broen – hvordan han fotograferede en klatrer oppefra – så han måtte selv op først, for som han sagde, der er jo ikke rigtigt nogen idé i at fotografere nedefra, for så er det jo kun rumpen jeg får med.

Bille August inspirerede Per til sin første bog, fordi han lavede en film om Skagensmalerne – som skildrede det helt specielle lys. Det blev til den første bog "Når lyset bryder frem", som solgte rigtigt godt og som er nået det meste af Verden rundt, og som er blevet brugt som værts gave i mange forskellige sammenhænge. Bl.a. ligger den på Googles hovedkontor – og hos HM Dronning Margrethe. Bogens grafik står Pers søn for.

Mange har opfordret til at han skulle lave en opfølger til "Når lyset bryder frem", men det ville han ikke, men så kom idéen til "Moments" som skildrer dyrelivet set fra vandsiden tidligt om

morgenen. Den udkom i oktober 2018 og er trykt i 1.500 eksemplarer. Begge bøger har Per selv finansieret.

Det er meget lettere at komme til fugle og dyr fra vandsiden – fordi de er så sky, men fra kajakken er han ikke så ”farlig”. Og så kom der en perlerække af fantastiske stemningsfulde billeder af ræven – vi så video og fornemmede den intense stemning når fuglefløjt forenes med pagajen sagte møde med vandoverfladen.

Per har fundet et sted, hvor den samme fiskeørn vender tilbage – i år måske for 5. gang den sidste uge i marts. Det må være et godt fiskested mener Per, for han ser også flere lystfiskere i området.

Den store udfordring ved morgenfotografering er lysforholdene – der skal oftest bruges høj ISO for at kunne lukke på 1/1000 sekund, det betyder kornede og måske nogen gange også lidt uskarphed, fordi både motivet og kajakken er i bevægelse, men situationen er den vigtigste.

Et billede af en tidlig sildefisker blev set af en journalist, og det endte med 4 sider i Ekstra Bladet om hans morgenfotografering.

En anden situation Per fortalte om var møde med den tidligere fodboldspiller Jonathan Richter, der blev ramt af et lyn under en fodboldkamp og faktisk var død.

I dag spiller han kørestols basketbal – fordi han mistede det nederste af sit ben. Der skulle skydes billeder til artiklen, og det endte med at Per fik lov til at fotografere Jonathan i badet efter kampen, så benstumpen kom med – stærkt, men som også viser hvilken fantastisk indlevelse og opbygning af tillid Per er i stand til, hvilket kom til udtryk i mange af de gribende og medrivende historier Per knyttede til sine billeder.

Fra morgenstemning i Storstrømmen og på vej til jordskælv i Italien på 2 timer

En stille morgen i 2016 var Per på sin sædvanlige morgentur i kajakken – og vi så et meget stemningsfuldt billede af en morgen med havblik, næste billede var af hans mobiltelefon med breaking news om et jordskælv i Italien i en by som Per kendte godt. Med det samme ringede han til redaktionen for at høre om EB skulle dække det, og for en sikkerheds skyld roede han hurtigt tilbage igen, for at være klar.

2 timer senere sad han i flyet til Italien sammen med en journalist.

Få timer senere var de i et vejkryds hvor der var spærret for al trafik, mens alt tilsyneladende åndede fred og ro.

Det blev til 3 dage i Amatrice – med et lille Fujii ”lommekamera” i stil med Leica og 2 objektiver samt en PC – og vi så dramatiske og rystende billeder fra byer der var jævnet med jorden. Per oplevede selv et efterskælv – først er der totalt stille – så rystede vejen under ham og få sekunder efter var alt stille igen, mens lyden af sten og murbrokker der faldt ned, var det eneste man kunne høre.

Men efter 3 dage med død og ødelæggelse og ”dut-dut-dut” lyden af bakkende ambulancer befandt Per sig igen i Kastrup – og stod blot ved udgangen – og var gået helt i sort. Først efter 2 timer lykkedes det ham at finde sin bil.

Da han kom hjem blev han ringet op af en kollega, der spurgte hvordan han havde det, og et øjeblik efter tikkede et telefonnummer på Falck Care ind, og så fik Per nogle samtaler med en psykolog.

Allerede dagen efter havde han et bryllup, som han slet ikke vidste hvordan han skulle komme igennem, heldigvis tilbød hans 14-årige datter at tage med, så når der blev stille, så snakkede hun – og så begyndte situationerne og resultatet af hans bryllupsbilleder langsomt at fortrænge stilheden og de frygtelige lyde han havde hørt i Italien.

Igen var det havkajakken og de intense naturoplevelser fra kajakken der fik ham igennem den tilstand – og snart var de igen på farten, denne gang for at fotografere fra en retssag mod nogle svenske rockere.

I Sverige er der en regel om at man gerne må fotografere gennem en åben dør ind til en retssag – men må ikke komme ind.

Det skulle jo prøves, så Per var parat da døren gik op, og så kiggede han lige ind i maven på en hærdebred rocker – han åbnede så døren og klemte Per fast mellem dør og væg, der sad han så som en anden bøfsandwich, men opdagede at der var plads til at skyde billeder gennem sprækken mellem dør og væg, og så fik de alligevel billeder med hjem.

Næste opgave var at fotografere ”Morten Træben”, som havde bygget en klub op med pensionerede rockere fra alle mulige klubber i miljøet. Ikke for at slås, men for at skrue på motorcykler, drikke bajere og spille billard – så en stripper en gang imellem.

Her viste Per også de mest fantastiske billeder af Morten, afsluttende med, at han fik ham til at smide bukserne, så han med benene over kors, siddende på en stol og kunne blotte sit ”træben” som (næsten) ligner et almindeligt ben, bare uden hår på, som Morten selv udtrykte det.

Herefter fulgte en billedserie fra Rumænien, hvor de valgte den omvendte historie – at fotografere der hvor de kom fra. Romaer kommer oprindeligt fra Indien - så fik vi også lige den med – men vigtigst af alt er at de er forhadte overalt hvor de kommer.

Per oplevede en gæstfrihed uden lige og en glæde over at de kom på landkortet, vi hørte om en der var kommet hjem fra Danmark med 2.000 kroner, de penge byggede de et drivhus af fyrretræ og plastic og nu kunne familien ernære sig ved at dyrke tomater.

Vi så optagelser fra et fængsel som de udviste romaer fra Danmark ville havne i, hvis de blev udvist, bl.a. en celle hvor der boede 16 kvinder – deres personlige ejendele var klemt fast mellem tremmer og madras i ”overboens” seng – det var alle dobbeltsenge – så to i hver.

De var ved samme lejlighed en tur i Bukarest og inde i en sektor hvor der kun boede romaer, det var med livet som indsats, deres guide ville ikke med, alligevel lykkedes det at få nogle stemningsfulde "skud" der inde fra også.

Fra Rumænien til Italien

En ferietur til en gammel fæstning i Umbrien som var omdannet til lejligheder resulterede i et samarbejde med ejeren, fordi Per's billeder skildrede det gæsten så – og ikke det som stedet og de lokale fotografer så, og det gjorde en forskel.

Per kom til at levere billeder til deres brochure og senere blev det til en bog om hele området i samarbejde med stedets ejer.

Det betød igen spændende oplevelser fordi alle 4 årstider skulle skildres i bogen – så Per kom bl.a. med på Trøffeljagt – igen så vi en række af prægtige og stemningsfulde billeder.

Fra Italien til Vollsmose

Så kom vi tilbage til pressedelen – i øvrigt evnede Per nærmest til perfektion – at rive os ud af det idylliske og ind i den barske virkelighed – og lige så pludseligt, tilbage igen.

Der var nogle unge i Vollsmose der var begyndt at bevogte alle ind- og udgange til området for at bestemme hvem der måtte komme ind og ud.

Det skulle der laves en historie om, så de kørte der over en tidlig fredag morgen og gik ind i området. Her mødte de en servicemedarbejder der spurgte hvad de skulle – det fortalte de, og fik at vide at de skulle se at komme ud – fordi den eneste grund til der var fred og ro var at der var fredagsbøn.

De gik så ind for at få noget at spise, og pludselig kom der en masse unge mennesker som spurgte hvem de var – de svarede: "Vi er på gennemrejse", og så fik de besked på, at de snart skulle rejse videre, og så var det med at komme ud i en fart.

Der var begyndt at samle sig knallerter som skulle bevogte udgangene, men snarrådigheden vandt igen, Per og journalisten byttede plads – så Per kunne skyde et par hurtige billeder og så af sted, også det lykkedes

Terror i Stockholm

På vejen tilbage til København, blev de så lige sendt i lufthavnen, fordi der havde været et terrorangreb i Stockholm, så var den week-end ligesom skudt i gang.

Al offentlig trafik var indstillet, så en hurtig aftale med en taxachauffør som kendte alle smutvejene bragte dem hurtigt frem til arnestedet og mens journalisten forsøgte at få sin historier skildrede Per stemningerne fra politiets indsats indtil både han og journalisten blev væltet omkuld da indsatsstyrken rykkede.

Det blev ved den lejlighed også til en spændende reportage med nogle kvinder som med nød og næppe reddede livet ved at flygte ind i en forretning, så de undgik at blive ramt af den lastbil som kom drønende ned af gågaden.

Vel hjemme igen, måtte de igen en tur til Vollsmose denne gang for at dække historien om det forestående burkaforbud – det bragte dem i kontakt med en meget speciel kvinde – Aya – en dansk ”konvertit” tror jeg hun var – og sammen med hende var de i sikkerhed og kom ind i et multietnisk samfund med en masse glade mennesker.

Det endte med at Per var med i Folketinget da burka forbuddet skulle vedtages, og de endte i en demonstration, hvor Per fik det historiske billede af en totalt tildækket Aya – med et Canon kamera over skulderen får et knus af en kvindelig politibetjent. Et billede der er gået Verden rundt.

De sidste billeder vi så var af Michael Falch, da han på det Kongelige Teater kunne fotografere det genforenede Malurt og lave billeder til såvel CD-cover som plakater til den kommende turne i 2020.

Per sluttede en fantastisk aften af med en havørns jagt på en and – en kamp anden vandt.

Og som Per sagde – når enden er god, er alting godt.

Og så vi en meget smuk nøgen kvinde med et barn på skulderen – kvinden så vi bagfra og barnet kiggede direkte ind i kameraet.

Så vågnede Arne og udbrød spontant: ”Det billede skulle have været spejlvendt”

Og således sluttede en fantastisk fotografisk kavalkade af mangfoldighed – og den evne Per har til at sætte ord på sine billeder fik det hele til at gå op i en højere enhed.

/ph